

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 26T/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010669
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823010669.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, na pracovisku v Partizánskom, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaná A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C. XXX, toho času bytom C. X,

je vinná, že

hoci jej zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4P/22/2017-58 zo dňa 12.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2017 jej bola určená vyživovacia povinnosť k dcére mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 50 € mesačne, ktorú je povinná platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk otca D. B. s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/50/2022-83 zo dňa 22.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2023 bola zvýšená jej vyživovacia povinnosť zo sumy 50 € mesačne na sumu 100 € mesačne s účinnosťou od 01.11.2022, túto povinnosť si v Nadliciach a všade tam, kde sa zdržiavala úmyselne neplnila v období od 01.02.2023 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradila tým, že hoci bola v období od 01.11.2022 do 16.03.2023 zamestnaná na pracovný pomer u jedného zamestnávateľa a z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama v mesiacoch február 2023 a marec 2023 neplnila a pracovný pomer bol ukončený dohodou, následne hoci bola od 16.03.2023 do 18.04.2023 práceneschopná, poberala nemocenské dávky v dostatočnej výške na plnenie si vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si neplnila, potom od 19.04.2023 do 30.04.2023 nebola nikde zamestnaná, nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a nevykonávala ani podnikateľskú činnosť, od 01.05.2023 do 15.05.2023 pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti u jedného zamestnávateľa a hoci z výkonu tohto zamestnania nemala dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti, nepokúsila sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a toto zamestnanie bolo ukončené dohodou, následne od 16.05.2023 do 25.06.2023 nebola nikde zamestnaná, nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ako uchádzač o zamestnanie a nevykonávala ani podnikateľskú činnosť, od 26.06.2023 do 31.07.2023 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bola vyradená z evidencie uchádzačov pre nedostavenie sa na úrad, a počas tohto obdobia tiež poberala dávky v nezamestnanosti v dostatočnej výške na plnenie si vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si neplnila, od 17.08.2023 do 23.08.2023 bola zamestnaná u ďalšieho zamestnávateľa, pričom pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe pre neospravedlnené absencie, pričom na výživnom zaplatila otcovi svojej dcéry D. B. v mesiaci máj 2023 sumu 200 € a v mesiaci august 2023 okrem bežného výživného aj sumu 50 €, čím zostala na výživnom za obdobie od 01.02.2023 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatila, dlhovať otcovi svojej dcéry D. B. sumu vo výške 600 €, a čin spáchala, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/14/2022-178 zo dňa

18.02.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2022, odsúdená za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

čím spáchala

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovanej, pre prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona bola dňa 12.09.2023 podaná prokurátorkou Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 136/23/3305-12 na tunajší súd obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovanej, oprávneného - zákonného zástupcu poškodenej D. B., oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovanej k dieťaťu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2023 uviedla, že v žalovanom období poslala na výživu dcéry dve platby a to 200 a 150,-€. Pracovala v spol. Bamipa, v obuvníckom priemysle, najprv bez zmluvy zarobila 700-800,-€, potom už so zmluvou 600-700,-€. Tvrdila, že tam by mala nastúpiť znovu. Ju prepustili potom čo bola na PN, lebo v tom čase prepúšťali viac zamestnancov. Potom bola ešte skoro mesiac PN, dostávala nemocenské dávky. V spol. Kamenta bola len na zaučení ako čašníčka, bola tam asi týždeň, no vybrali si vyštudované čašníčky, práca to bola na 3-4 hodiny. Potom bola nezamestnaná, neskôr išla na úrad práce, tvrdila že dostala podporu si 300,-€. Evidencia nezamestnanosti skončila, lebo neprišla na podpis. Potom bola opäť doma. V spol. Rialto robila asi 4 dni, išlo o prácu, ktorá jej nevyhovovala, ani nej to nešlo. Evidovať sa však mohla až po troch mesiacoch, preto je stále neevidovaná. Živí ju priateľ. Hľadá si prácu pozerá rôzne ponuky. Žije s priateľom, ktorý je živnostník. Je kaderníčka, sem tam ju niekto zavolá aby ho ostrihala, platia jej peniaze. Alkohol požíva, sem tam idú na pivo s priateľom, fajčiť prestala asi pred tromi týždňami, krabička je vystačila na tri dni. Uviedla, že je schopná do ďalšieho pojednávania dlh za pomoci priateľa zaplatiť.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2023 uviedla, že od 08.11.2023 nedoplatila ani časť dlžného výživného, je to však schopná zaplatiť do týždňa. Pokazil sa im v domácnosti bojler asi pred dvoma týždňami, takže druh peniaze použil na nový, preto jej nemohol dlh pomôcť vyrovnať. Pred pojednávaním však ešte telefonovala s priateľom a ten jej povedal, že nie je problém dlh zaplatiť, do týždňa, dvoch. Ona nepracuje, stále nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, no prácu si hľadá, ako tvrdila telefonicky či zasielaním žiadostí e-mailami. Predložila k nahliadnutiu e-mailovú žiadosť z 20.11.2023 do spoločnosti LIDL, pričom tvrdila, že žiadosť podávala aj do spol. ZKW, mala evidovanú žiadosť o zaslanie osobných údajov od ďalšieho zamestnávateľa z 24.11.2023.

Oprávnený, zákonný zástupca poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu bolo zaplatené na výživu dcéry výživné vo výške 200,-€ dňa 31.05.2023 a 150,-€ dňa 21.08.2023, inak mu obžalovaná na výživu dlhuje sumu vyššiu ako je suma žalovaná, vzťahujúc tento dlh aj na skoršie zameškané výživné. Najväčší problém u obžalovanej je alkohol. Napríklad, že ju vyhodili kvôli tomu z roboty a pod. aj sa kvôli tomu rozviedli. On vychováva dcéru, ktorá býva v jeho domácnosti. Matku dcéra navštevuje u starej matky, kam matka za ňou dochádza, keď je dcéra tak dvakrát do mesiaca u starej matky. On je s matkou dieťaťa v kontakte len ohľadom výživného, táto nejavila snahu iniciatívne výživné zaplatiť, či riešiť dlh na výživnom v čase keď vnikal. Komunikujú len ohľadne stretávania.

Podľa výpisu z REGOB na č.l. 86-87 a na č.l. 31-34 nachádzajúcich sa rozhodnutí, konkrétne rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4P/22/2017-58 zo dňa 12.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2017 bola obžalovanej určená vyživovacia povinnosť k dcére mal. A. vo výške 50 € mesačne, ktorú je povinná platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk otca D. B. s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/50/2022-83 zo dňa 22.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2023 bola zvýšená jej vyživovacia povinnosť zo sumy 50 € mesačne na sumu 100 € mesačne s účinnosťou od 01.11.2022.

Podľa správy ÚPSVaR Partizánske na č.l. 129 z 10.11.2023 a správ na č.l. 39- 46, bola obžalovaná naposledy evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 26.06.2023 do 31.07.2023. Bolo voči nej v auguste 2023 začaté konanie z dôvodu nedostavenia sa na úrad dňa 01.08.2023.

Podľa výpisov z platieb výživného na č.l. 37 zaplatila obžalovaná výživné dňa 30.05.2023 vo výške 200,-€, platba je z účtu D. D..

Podľa správ zo Sociálnej poisťovne (č.l. 47-57, 105), správ od zamestnávateľov (č.l. 58-70) obžalovaná bola od 01.11.2022 do 16.03.2023 zamestnaná v spol. BAMIPA, s.r.o. so sídlom v Bošanoch. Pracovala ako operátor vo výrobe, rozviazaný bol pracovný pomer dohodou, vyživovaciu povinnosť nenahlásila. Za december 2022 jej bola vyplatená čistá mzda 630,05-€, január 2023 suma 816,96-€, február 2023 suma 465,83-€, marec 2023 suma 285,14-€ a náhrada príjmu 138,91-€. V období od 26.06.2023 do 31.07.2023 jej bola vyplatená dávka v nezamestnanosti 51,80-€ a 321,20-€ splatná dňa 15.08.2023.

Od 01.05.2023 do 15.05.2023 bola evidovaná u zamestnávateľa KAMENTA, s.r.o., so sídlom v Bošanoch, pracovala ako pomocná čašnička za mzdu 4,03-€/hod. Pracovala na dohodu o pracovnej činnosti, ktorá bola skončená vzájomnou dohodou.

Od 17.08.2013 do 23.08.2023 bola evidovaná u zamestnávateľa Grafton Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave.

Obžalovanej bolo za obdobie od 16.03.2023 do 31.03.2023 dňa 14.04.2023 vyplatené nemocenské vo výške 265,80-€, a za obdobie od 16.03.2023 do 18.04.2023 jej bolo dňa 15.05.2023 vyplatené nemocenské 299,-€.

Podľa e-mailovej odpovede spol. Grafton recruitment z 15.11.2023 na č.l. 133, obžalovaná bola v uvedenej spoločnosti zamestnaná od 17.08.2023 do 23.08.2023, pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe podľa § 72 z dôvodu neospravedlnených absencií.

Podľa správy OÚ Prievidza, odbor živnostenského podnikania na č.l. 73-76 zaniklo živnostenské oprávnenie obžalovanej dňa 13.04.2019.

Podľa správy CDCP SR č.l. 77-78 obžalovaná nie je vlastníkom cenných papierov, podľa výpisu na č.l. 84, nie je držiteľom zbraní.

Podľa lustrácie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky na č.l. 79-80 z 31.05.2023 a 04.09.2023 obžalovaná nie je vlastníčka nehnuteľností.

Podľa lustrácie ODI Prievidza na č.l. 71-72 naposledy z 22.06.2023 nemá obžalovaná motorové vozidlá v evidencii.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 83 pred spáchaním skutku v tejto veci nebola obžalovaná postihnutá za priestupok.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 81-82 a pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/14/2022, bola obžalovaná trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/14/2022-178 zo dňa 18.02.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2022, odsúdená za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 18 mesiacov s probačným dohľadom, povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 480,-€ k rukám D. B., tiež sa v skúšobnej dobe zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Skúšobná doba plynula od 10.03.2022 do 10.09.2023.

Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovanej k jej zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaná svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav ako v skutkovej vete rozsudku. Suma zameškaného výživného je súčinnom obdobia a sumy dlžného výživného.

Obžalovaná si bola vedomá vyživovacej povinnosti k mal. dcére A. B., túto neplnila (jedinou výnimkou v žalovanom období je mesiac máj 2023, kedy zaplatila 200,-€ a august 2023 kedy zaplatila na sumu 100,-€ sumu 50,-€). Inak za obdobie od 01.02.2023 doposiaľ nezaplatila výživné ani v minimálnej zákonnej výške. Obžalovaná nijako racionálne neodôvodnila ten preukázaný fakt, že si vyživovaciu povinnosť neplní, hoci isté obdobie (prevyšujúce dva mesiace) mala peniaze aspoň na čiastočné plnenie, pričom je schopná pracovať, no prácu si nenašla, nijak nejaví snahu zmeniť životný štýl, pri ktorom odhliadnuc od povinnosti platiť výživné pracovať nútená nie je. Obžalovaná znala toho, že je povinná viesť riadny život, vyhýbať sa nie len akejkolvek protiprávnej činnosti, ale najmä trestnej činnosti, nijako nedbala na takú základnú povinnosť, ako je povinnosť vyživovacia k vlastnému dieťaťu. V skoršej trestnej veci mala popri základnej povinnosti viesť riadny život dve povinnosti, a to zaplatiť zameškané výživné a zamestnať sa či preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Jej vyživovacia povinnosť nebola nijako neobvykle vysoká, má ju k jedinému dieťaťu, vo výške ktorá je primeraná príjmu na úrovni cca 600,-€ (čo je suma nie vzdialená minimálnej mzde a suma ktorú dosahovala v spol. Bamipa). Obžalovaná žila a žije s priateľom, ktorý ako vyplynulo z dokazovania ju v podstate živí, nie je teda ani nútená platiť si náklady na bývanie, zrejme ani stravu či cigarety. Oprávnený uviedol, že dieťa v podstate ak nie je u neho, chodí k starej matke zo strany matky, kam príde matka za ním, teda ťažisko výdavkov zrejme ani vtedy nie je na obžalovanej. Tá počas zavineného obdobia bola zamestnaná trikrát. Jej prvý pracovný pomer skončil dohodou v spol. Bamipa, ako uviedla v súvislosti s tým, že bola práceneschopná v mesiaci marec a apríl. Ona si však vyživovaciu povinnosť neplnila už vo februári, keď ešte poberala mzdu a chorá nebola, vo februári dostala výplatu za január vo výške 816,96-€, v marci februárovú vo výške 465,83-€, v apríli ešte 285,14-€ aj náhradu príjmu 138,91-€, súbežne a nasledujúci mesiac aj nemocenskú. Až v máji doplatila 200,-€. Čo je podstatné, následne nebola ani evidovaná uchádzačka o zamestnanie, od 01.05.2023 do 15.05.2023 bola zamestnaná, ako uviedla, išlo len o zaúčanie na niekoľko hodín denne. Potom opäť nasledovalo obdobie bez akejkolvek evidencie, keď vyživovaciu povinnosť neplnila, jej evidencia od 26.06.2023 do 31.07.2023 bola ukončená vyradením, lebo sa nedostavila na kontakt, krátke zamestnanie v auguste ukončila, lebo jej práca nevyhovovala a odvtedy nepracuje a nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. V auguste dostala podporu v nezamestnanosti prevyšujúcu tristo eur. Na hlavnom pojednávaní síce tvrdila, že si prácu hľadá, avšak preukázateľne predložila k nahliadnutiu len elektronickú komunikáciu z posledného týždňa pred hlavným pojednávaním. Na pojednávaní dňa 08.11.2023 uviedla, že s fajčením cigariet prestala asi pred tromi týždňami, na poslednom hlavnom pojednávaní, že požíva alkohol, s druhom chodia bežne na pivo. Hoci je súdu zrejme, že tento spôsob života nie je financovaný ňou samou, ale ju živí priateľ, tak už z jej správania v skoršej veci - ktoré viedlo k odsúdeniu, ako aj od februára 2023 vyplýva, že v podstate nevynakladá úprimnú snahu sa zamestnať, zotrvať v zamestnaní, hradiť prioritne vyživovaciu povinnosť, pravidelne a aspoň v takej časti, kde by bolo zrejme, že ju hradí zodpovedajúco jej schopnostiam a možnostiam. Naopak, zrejme nebola ani pod vplyvom trestného stíhania ani plynúcej skúšobnej doby nútená zmeniť zažitý životný štýl, ktorý je možný len za tej situácie, keď ťarchu svojej vyživovacej povinnosti celú preniesie na otca dieťaťa a ťarchu svojej výživy na priateľa. Súd zvažoval, či takého

konanie z hľadiska zavinenia zanedbania povinnej výživy možno subsumovať pod nedbanlivosť alebo úmysel, pričom dospel k záveru, že ide o úmysel. Do mája (kedy jej bolo poukázané nemocenské za apríl) preukázateľne príjem mala, no vyživovaciu povinnosť si pravidelne neplnila ani sčasti. Pričom aj ten spôsob života, keď hoci by mala byť v sociálnej núdzi a nemať prostriedky na výživné, nesnažila sa akúkoľvek prácu si preukázateľne nájsť, ale postačilo jej nechať sa živiť priateľom, ktorý pracoval, za zachovaných pôžitkov v podobe cigariet či prístupu k alkoholu, značí, že nejde len o nedbanlivosť, ale úmysel, hoc v rovine úmyslu nepriameho. Teda vedomého a úmyselného uprednostnenia iných výdavkov či pôžitkov a uzrokovanie s následkom v podobe neplnenia vyživovacej povinnosti.

Obžalovaná porušila záujem na riadnom plnení vyživovacej povinnosti rodiča k deťom. Najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená. Skutok súd ohraničil podľa § 122 ods. 13 Tr. zák., pretože pokračovala so zavineným konaním do času vyhlásenia rozsudku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Súd vychádzal z trestnej sadzby 1 až 5 rokov odňatia slobody.

Súd uložil obžalovanej trest nepodmienečný vo výmere 1 rok čo je výmera primeraná okolnostiam spáchania, závažnosti spáchaného trestného činu a osobe páchatel'a. Obžalovaná spáchala úmyselný prečin v tejto veci v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/14/2022, ide o recidívu rovnorodú.

Súd neprihliadol ani k poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, pretože jednak obžalovaná sa ku trestnej činnosti nepriznala, na súde nezaznelo zo strany obžalovanej to, že by ľutovala svoj postoj k plneniu vyživovacej povinnosti, skoršie rozhodnutie je súčasť skutkovej vety. Súd obžalovanej uložil nepodmienečný trest, pretože trest s podmieneným odkladom nemal na obžalovanú žiaden motivačný účinok. Iné druhy trestov by nemali žiadnu preventívnu a ani represívnu funkciu. Ukladanie trestu povinnej práce by jednak komplikovalo možnosť obžalovanej sa riadne zamestnať a bolo by spôsobilé spôsobiť rezignáciu obžalovanej na stále existujúcu možnosť účinnej ľútosti, do času odobratia sa na poradu odvolacieho súdu. Stále by jej aj hrozilo neosvedčenie v skúšobnej dobe skoršieho trestu. Trest domáceho väzenia u osoby, ktorá nepracuje a aj bez toho sa zdržiava najmä doma, nemá žiaden zmysel, rovnako ako trest peňažný, pri dlhu na vyživovacej povinnosti. Naopak, hoc aj neprávoplatne uložený nepodmienečný trest môže prinútiť obžalovanú zodpovednejšie pristupovať k vyživovacej povinnosti. Stále môže prejavovať snahu vyživovaciu povinnosť plniť a v prípade odvolania sa nepodmienečný trest snažiť odvrátiť. Ten je trestom primeraným v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia. Súd jej uložil nepodmienečný trest na dolnej hranici trestnej sadzby jeden rok na výkon ktorého ju zariadil do ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože dosiaľ nebola vo výkone nepodmienečného trestu za úmyselný trestný čin.

Oprávnený, ktorý sa dostavil na hlavného pojednávania dňa 27.11.2023 už nárok na náhradu škody neuplatnil. Súd by však tento nárok ani nemohol priznať, pretože exekučným titulom je už existujúce vykonateľné rozhodnutie naposledy Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/50/2022-83 zo dňa 22.02.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2023. Pokiaľ by súd priznal poškodenému nárok na náhradu škody, opäť by rozhodol o povinnosti zaplatiť výživné za to isté obdobie, keďže rozhodnutie o výživnom priznávalo výživné aj za opakujúce sa obdobie do budúcnosti. V tomto zmysle, pokiaľ by súd priznal nárok na náhradu škody, rozhodol by opäť v tej istej veci - čo je neprípustné, skoršie rozhodnutie v tej istej veci je procesnou prekážkou neskoršieho konania.

Záverom súd obžalovanú opäť poučuje, že podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa odobral na záverečnú poradu.

Jedným z dvoch uvedených predpokladov je zaplatenie dlžného aj bežného výživného a preukázanie tejto skutočnosti skôr, než sa súd (v prípade odvolania proti rozsudku odvolací súd) odobral na záverečnú

poradu. Ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku je dlh na výživnom suma 600,-€, ktorá narastá každým mesiacom o sumu 100,-€ v prípade, že bežné výživné nie je riadne uhrádzané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.